

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1997-1998

28 MEI 1998

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 53, 8°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

(Ingediend door de heren Goovaerts en Vautmans)

TOELICHTING

Bij toepassing van artikel 53, 8°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 worden niet als beroepskosten aangemerkt: 50% van de beroepsmatig gedane restaurant- en receptiekosten en van de kosten voor relatiegeschenken, met uitsluiting evenwel van:

a) restaurantkosten van vertegenwoordigers van de voedingssector waarvan de belastingplichtige bewijst dat zij bij het uitoefenen van de beroeps werkzaamheid noodzakelijk zijn in het kader van een mogelijke of werkelijke relatie van leverancier tot klant;

b) reclameartikelen die opvallend en blijvend de benaming van de schenkende onderneming dragen.

De invoering van de beperking van de aftrekbaarheid van de restaurantkosten tot 50% betekende een zware aderlating voor de sector van de beroepsrestaurateurs.

Tal van bedrijven verminderden ingevolge deze fiscale maatregel immers drastisch hun restaurantbezoeken en installeerden binnen het bedrijf hun eigen restaurant. De kosten met betrekking tot het bedrijfsrestaurant genieten immers 100% aftrekbaarheid.

De klanten van deze bedrijven, die voorheen de geneugten van het Belgisch restaurantwezen hadden

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

28 MAI 1998

Proposition de loi modifiant l'article 53, 8°, du Code des impôts sur les revenus 1992

(Déposée par MM. Goovaerts et Vautmans)

DÉVELOPPEMENTS

En vertu de l'article 53, 8°, du Code des impôts sur les revenus 1992, «ne constituent pas des frais professionnels, 50 % de la quotité professionnelle des frais de restaurant, de réception et de cadeaux d'affaires, à l'exclusion toutefois :

a) des frais de restaurant des représentants du secteur alimentaire, dont la nécessité dans l'exercice de l'activité professionnelle, dans le cadre d'une relation potentielle ou réelle de fournisseur à client, est établie par le contribuable;

b) des articles publicitaires portant de manière apparente et durable la dénomination de l'entreprise donatrice.»

La limitation de la déductibilité des frais de restaurant à concurrence de 50 % a entraîné une perte de revenus considérable pour le secteur de la restauration.

Beaucoup d'entreprises ont réagi à cette mesure en diminuant très fortement le nombre de leurs dîners d'affaires et en installant un restaurant au sein de leur entreprise. Les frais des restaurants d'entreprise sont, en effet, déductibles à 100 %.

Les clients de ces entreprises, qui, pour leur plus grand plaisir, avaient découvert les qualités de la

leren kennen, zagen zich dan ook plotseling verplicht plaats te nemen in een bedrijfsrestaurant.

Deze regeling steekt schril af tegen de fiscale behandeling van restaurantkosten bij onze buurlanden, waaronder Nederland, Frankrijk en Luxemburg, die wel toestaan dat deze kosten voor 100% worden afgetrokken.

Een ander aspect van de problematiek is dat de buitenlandse restaurantrekeningen in België wel voor 100% fiscaal kunnen worden afgetrokken, wat een aanzienlijke discriminatie betekent van de Belgische tegenover de buitenlandse restaurateurs, welke zich vooral laat voelen in de grensstreek.

De horeca vertegenwoordigt voor de Belgische economie een niet te verwaarlozen sector. De sector neemt ongeveer 3% van het BNP voor zijn rekening en telt circa 120 000 ingeschreven werknemers.

Wegens de zware crisis die de horecasector doormaakt, kent het aantal faillissementen een gestage toename. Vele horecabedrijven hebben te kampen met een negatief nettobedrijfskapitaal, waardoor zij niet in staat zijn te voldoen aan hun verplichtingen op korte termijn. Door het gebrek aan rentabiliteit en de hoge personeelskosten, is de nettowinst voor de meerderheid van de restaurantbedrijven onvoldoende of zelfs negatief.

Het is dan ook de hoogste tijd dat maatregelen worden getroffen om de restaurantsector nieuw leven in te blazen.

Onderhavig wetsvoorstel strekt ertoe de fiscale aftrekbaarheid van de beroepsmatig gedane restaurant- en receptiekosten en van de kosten voor relatiegeschenken te verhogen van 50% tot 75% en bijgevolg af te stemmen op die van wagens.

Leo GOOVAERTS.
Valère VAUTMANS.

*
* *

restauration belge, se sont soudain vu inviter à prendre place dans un restaurant d'entreprise.

Cette disposition diverge totalement de la réglementation fiscale relative aux frais de restaurant chez nos voisins, notamment les Pays-Bas, la France et le Luxembourg, où leur déduction est autorisée à 100 %.

Par ailleurs, les notes de restaurants étrangers peuvent être déduites fiscalement à 100 % dans notre pays. Cette situation crée à l'égard des restaurants belges une profonde discrimination dont les effets se marquent surtout dans les régions frontalières.

L'Horeca est un secteur non négligeable de l'économie belge. Il représente quelque 3 % du PNB et occupe quelque 120 000 travailleurs inscrits.

Le nombre de faillites ne cesse d'augmenter en raison de la crise grave que traverse le secteur. Le fonds de roulement net de nombreuses entreprises du secteur accuse un solde négatif, de sorte que celles-ci ne sont pas en mesure de faire face à leurs obligations à court terme. Du fait du manque de rentabilité et de l'importance des dépenses de personnel, le bénéfice net est insuffisant, voire négatif, pour la plupart des entreprises de restauration.

Il est dès lors urgent de prendre des mesures pour redynamiser le secteur.

La présente proposition de loi vise à porter de 50 à 75 % le taux de déductibilité fiscale de la quotité professionnelle des frais de restaurant, de réception et de cadeaux d'affaires, et à aligner ainsi ce pourcentage sur celui applicable aux voitures.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 53, 8°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 worden de woorden «50 pct.» vervangen door de woorden «25 pct.».

Art. 3

Deze wet treedt in werking met ingang van het aanslagjaar 1999.

Leo GOOVAERTS.
Valère VAUTMANS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 53, 8°, du Code des impôts sur les revenus 1992, les mots «50 %» sont remplacés par les mots «25 %».

Art. 3

La présente loi est applicable à partir de l'exercice d'imposition 1999.